

[Finansministeren.]

gere ned i 1965 — hvilket må anses for ønskeligt — vil især bero på, om der gennem den økonomiske politik tilvejebringes en dæmpning af væksten i den indenlandske efterspørgsel, således at væksten bliver svagere end stigningen i produktionen. Herigennem frigøres en del af produktionen til øget eksport.

Skulle ligevægt på betalingsbalancen genoprettes fuldt ud allerede i 1965, ville det næppe kunne ske uden så stærke bremsere på efterspørgslen, at det ikke blev muligt at fastholde den fulde beskæftigelse. Det er derfor ønskeligt, om ligevægten kan opnås gradvis. Tilstedeværelsen af den store valutareserve gør det heldigvis — som statsministeren udtalte ved mødet med erhvervene den 19. oktober — muligt og forsvarligt at gennemføre den nødvendige tilpasning gradvis og fortrinsvis ved en forøgelse af den danske eksport.

Når betalingsbalancen har været ude af ligevægt i 1964, hænger det bl. a. sammen med, at vore samlede investeringer er steget meget stærkt i forhold til 1963 og stærkere end den samlede opsparring. Betalingsbalancen og balancen mellem investering og opsparring er i en vis forstand to sider af samme sag.

Det ville være ønskeligt, om en større del af investeringsopgaverne kunne finansieres gennem privat opsparring. Der er imidlertid klare tegn på, at den private opsparring ikke i øjeblikket slår til. Udviklingen på obligationsmarkedet har understreget dette. Det er derfor uomgængelig nødvendigt, at staten i den nuværende situation gennem et overskud af passende størrelse supplerer den private opsparring, således at tilstrækkelige midler sikres til løsning af investeringsopgaverne. Gennem øgede skatter og afgifter flyttes penge bort fra forbrugerne, og dermed dæmpes væksten i efterspørgslen efter forbrugsvarer, således at produktionskapacitet frigøres dels til eksport, dels til løsning af de investeringsopgaver og de offentlige opgaver i øvrigt, man gerne vil have løst.

Med hensyn til indkomstudviklingen skal jeg til slut minde om, at regeringen allerede i åbningstalen tilkendegav, at den ikke havde til hensigt at gribe ind i overenskomstforhandlingerne. Regeringen nærer

fortsat tillid til, at parterne vil kunne enes om en lønramme, der ligger inden for det samfundsøkonomisk forsvarlige.

Jeg kan sammenfatte disse betragtninger derhen, at i betragtning af den skævhed i betalingsbalancen, som jeg har omtalt, og under hensyntagen til, at der fra alle sider er ønsker om øgede investeringer, kommer man efter regeringens opfattelse ikke uden om at gennemføre forholdsregler, der sikrer en forøgelse af overskuddet på statsbudgettet i det kommende finansår.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale finanslovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1965-66.*

Der er, som jeg allerede har været inde på, bred enighed om at overflytte en del af beskatningen fra direkte skatter til forbrugsafgifter. Den forestående stigning i statens udgifter gør det dog kun forsvarligt for det kommende skatteår at gennemføre en sådan overflytning i moderat omfang, og selv en sådan overflytning er kun mulig, hvis der kan opnås tilslutning til et tilstrækkeligt bredt grundlag for øgede afgifter, ligesom der må sørges for passende kompensation til de mindre indkomster og til familier med børn. Forslaget til udskrivningslov fremsættes med det forbehold, at disse forudsætninger kan opfyldes.

Det er tidligere nævnt, at de foreslåede udskrivningsregler indebærer en vis nedsættelse af skattesatserne. Det betyder, at statsindkomsts-katten af personer fra skatteåret 1965-66 — som allerede sagt — vil indbringe omkring 375 mill. kr. mindre end ved uforandret forlængelse af de nugældende udskrivningsregler.

Lettelsen i forsørgerskalaen består for det første i en forhøjelse af det skattefrie bundbeløb. Det foreslås sat op fra 7.000 kr. til 8.000 kr. For det andet foreslås en tilsvarende forhøjelse af overgrænsen for skalaens første trin, den såkaldte proportional-skat. Denne grænse skal efter lovforslaget forhøjes fra 22.000 kr. til 23.000 kr. Herudover foreslås skattesatsen for skalaens andet trin, der strækker sig over 3.000 kr., nedsat fra 60 pct. til 50 pct. Disse ændringer